

staaende herved. Det maatte indrømmes, at efter vore Forfatningsforhold og den deraf fremgaaende Udsøndring af den communale og private Virksomhed fra Statsstyrelsens umiddelbare Indgriben vilde det være lidet naturligt og tidsvarende, om Bestyrelsen af denne i sit Væsen private Forening umiddelbart skulde berøve hos Regjeringen, uden at de i Styrelsen nærmest Interesserede derpaa kunde øve nogen Indflydelse.

Ved Fordelingen i 1848 af de Anliggender, som hidtil havde hørt under det kongelige danske Cancelliet, bestemtes det vel ved kongelig Resolution af 3die April 1848, at de Forretninger, vedkommende Landets og Kjøbstædernes Brandforsikringer, der hidtil havde paahvilet Cancelliet, indtil videre maatte besørges af Justitsministeriet, men det har derefter oftere saavel fra Regjeringens som fra Rigsdagens Side været erkjendt, at disse reent private Instituters umiddelbare Bestyrelse ikke burde sortere under Regjeringen, og siden 1854 ere de to Forsikrings Indtægter og Udgifter ogsaa udgaaede af Finantsloven. Brandforsikringen for Landbygningerne, hvilke ikke ere underkastede Ansvarcetsvang, har derhos senere ved Loven af 4de Marts 1857 erholdt en repræsentativ Forfatning.

Det synes da at ligge nær, at Ordningen af Kjøbstædernes Brandforsikringsforhold skeer paa samme Maade, saaledes at der paa den ene Side gives ogsaa denne gjensidige Forsikringsforening et Repræsentantskab, gennem hvilket dens Interesser kunne varetages, og at paa den anden Side den nuværende Tvang til Forsikring af Kjøbstadbygninger og Tvang til at forsikre disse i den nuværende Forening opheves. Dette Sidste nemlig har under de Forhandlinger, for hvilke Sagen har været Gjensstand i Rigsdagen, fra mange Sider været betragtet som en nødvendig Betingelse for, at der kunde tilstedes Brandforsikringens Interessenter Indflydelse paa dens Styrelse, og det har derhos været gjort gjældende, at saalænge Forsikringen i den nuværende Brandforsikring er en lovbunden Sag, maatte Myndigheden til at gjøre Forandringer i de for Forsikringen gjældende Bestemmelser, derunder ogsaa i Tarifbestemmelsen og Foreningens Bestyrelse, hen-

høre under Lovgivningsmagten, som ikke kunde overdrage denne Myndighed til nogen Anden, fordi den var forfatningsmæssigt forpligtet til at repræsentere Staten i denne som i enhver anden LovgivningsSag.

Denne sidste Indvending mod at lægge Raadigheden over Forsikringens Anliggender i dens egen Haand, taber imidlertid formeentlig for en stor Deel sin Vægt, naar det netop erkjendes, at Forsikringens Anliggender ikke egentlig ere Statens, men et privat Interessentskabs, og naar netop Udsøndringen fra Statsstyrelsen er det Formaal, der ved den nye, med Lovgivningsmagtens Samtykke tilveiebragte, Ordning tilsigtes. Om der derfor end i Almindelighed kunde ansøres Grunde for ikke at tilstede Brandforsikringens Interessenter en Repræsentation med Deeltagelse i Styrelsen af Foreningens Anliggender, saalænge Forsikringen endnu bestaaer som tvungen og lovbunden, saa skjønnes det dog ikke, at det er principstridigt at lade Mænd, valgte middelbart eller umiddelbart af de nuværende Interessenter, deeltage med Regjeringen i at forberede Forsikringens Frigivelse og fuldstændige Udsøndring fra Statsstyrelsen. Naar Commissionen derfor af Grunde, som nedenfor vilde blive fremstillede, maa ansee det for særdeles ønskeligt, at den bestaaende Forening endnu i nogen Tid opretholdes i sin nuværende Stilling, navnlig med Bibeholdelse af den Foreningens tillagte Eneret, har man ikke i de her anførte Betragtninger kunnet finde nogen afgjørende Hindring for desuagtet at søge tilveiebragt et Repræsentantskab, der strax i Forbindelse med Justitsministeren kunde forberede Overgangen til den nye Tilstand, i hvilken Foreningens private Charakter vilde være fuldstændigt gennemført, og selve Brandforsikringen saavel som Valget af Forsikringsforening være bleven en frivillig Sag.

Om disse Punkter er der nemlig opnaaet Samstemning i Commissionen, saaledes at man er enig i at tilraade saavel en Udsøndring fra Justitsministeriet, hvorved Foreningen vil overgaae til Bestyrelse ved sine egne Interessenter under Justitsministerens Tilsyn, som ogsaa en Ophævelse af den bestaaende Foreningstvung, der ligesom for en privat Forening maatte synes lidet naturligt.